

Velikonoční Sborové listy 2016

Českobratrská církev evangelická, sbor Mšeno u Mělníka

Pilát mu řekl: „Co je pravda?“ (Jan 18,38)

Mnozí znáte tu scénku z Janova evangelia, kdy Ježíš je předveden před zástupce římské moci Piláta se vzkazem od židovské Rady, že se vydává za Mesiáše, tedy za krále, a tudíž je nebezpečný.

O tomto nařčení již Pilát věděl, a proto zahajuje vlastní vyšetřování, aby zjistil, co je pravdy na onom nařčení, přičemž hned zkraje Ježíše ujišťuje, že není předpojatý (říká: jsem snad Žid?). Je tedy objektivní. Chce zjistit objektivní pravdu.

Evangelista Jan nám tady zanechal zajímavou ukázkou: jak bude mluvit Ježíš k někomu, kdo stojí zcela mimo, není nijak věřící, „je nad věci“? K objektivnímu objektivně: „Mé království není z tohoto světa“. To by mohlo Pilátovi stačit, neboť on, jako zástupce Římské říše, měl na starosti výhradně záležitosti „totoho světa“. Avšak nestačilo. Jako každý člověk té doby vůbec nepochyboval o tom, že nad tímto světem je nadzemský svět, dokonce mnoho nebeských sfér obývaných různými bohy a polobohy, kteří občas do tohoto světa zasahují. To nebyla záležitost víry, to se bralo jako objektivní fakt, že nad naším pozemským světem lidí existuje ještě nadpozemský, nebeský svět, svět božský, který řídí osudy nás smrtelníků. Takový byl tehdejší všeobecný, tedy i

pohanský „světonázor“. Navíc Pilát věděl, že po světě pobíhá spousta divotvorců, zázračných léčitelů a předpovědatelů budoucnosti a všichni odvozuji svou moc od nadpozemských sil.

Je tedy přirozené, že když Ježíš mluvil o svém království, které není z tohoto světa, Pilát se zeptal: „Jsi tedy přece král?“ Jistě očekával, že Ježíš mu prozradí, kterého boha je syn či oblíbenec a v kterých nebeských sférách se nachází jeho království.

Jak Ježíš odpoví? Očekávali bychom, že sám o sobě vyzná to, co o něm později vyznává církev. Že je jediným synem boha Otce všemohoucího, stvořitele nebe i země. Ale ono ne! Ježíš odpověděl: „*Ty sám říkáš, že jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.*“

Co to má znamenat? Ježíš neřekl nic, co by nějak zapadalo do dobových představ o božském světě nad námi. Dokonce řekl něco, co vůbec není z oblasti náboženství. Všimněme si, že Ježíšův výrok je jakoby z oblasti soudnictví. Svědek prohlašuje, že přišel sloužit pravdě a ničemu jinému. To, co Ježíš o sobě řekl, je vlastně vyznání víry v pravdu. Člověk je definován svou vírou, svým vztahem k pravdě, nikoli svým náboženstvím.

Pilát tomu rozuměl, ale logicky se zeptal: Co je pravda? Jako Říman věděl, že o pravdu se přou především právníci. Který výrok je pravdivý, který nepravdivý, polopravdivý či pravdu překrucující. Věděl, že v nejlepší případě vítězí ten, kdo má lepší argumenty, ale že pořád jsou to jen řeči, pravda může být jinde. O pravdu se hádají i politici. Vítězívá ten, kdo na lidi zapůsobí více, ale zda měl pravdu, se většinou ukáže až zadlouho a to tím, že „na jeho slova došlo“. Pilát ovšem také věděl, že o pravdě nakonec vždy rozhodují zbraně a ten, kdo s nimi zvítězí.

Takové myšlenky napadají i nás a bylo by naivní před nimi utíkat, zastírat si, že tak svět opravdu vypadá. V této změti různých „pravd“ nemáme jako křesťané nic jiného, než onen Ježíšův „hlas“, který nám dává základní orientaci a směr, pro život i přemýšlení o něm. A důvěru, že ten hlas nikdy (natrvalo nikdy) znít nepřestane.

Jan Kozlík

Na PF k novému roku 2016 od mšenského evangelického sboru zareagoval jeden z adresátů – evangelický farář z Berouna Mikuláš Vymětal. Svě PF mšenskému sboru zformuloval do slov. Zveřejňujeme je teď, protože v době přijetí byly už Adventní sborové listy vytištěny,

Matka a samí muži (biblické slovo k novému roku 2016)

Nový rok se má zahájit výhledem do budoucna. Přes všechny naše plány nevíme, co nám budoucnost přinese. Proto bývá zvykem v křesťanské tradici vylosovat heslo z Bible a pak přemýšlet, jaký vztah má toto heslo k tomu, co nás čeká a co zažíváme. Heslo vylosované na nový rok 2016 je docela krátké - a není to žádný úkol: Jako když někoho utěšuje matka, tak vás budu těšit. (Izajáš 66,13) Tak to napsal prorok Izajáš. Ten, kdo těší, je Hospodin. Jaký vztah to má k našemu životu, k tomu roku, který nás čeká, a k tomu, jenž je za námi?

O Vánocích se mnoho lidí vrací v myšlenkách do svého dětství - a jsou zase děti, které prožívají, že svět je kouzelný, těší se na kouzlo Vánoc - a také se je snaží vytvářet. Jenže už nejsme děti - každý člověk má mnoho starostí a trápení, i obavy ve výhledu do budoucna. A celý náš svět má otevřené rány, na několika místech zuří kruté války a miliony uprchlíků se snaží najít nový domov. Ale výhled na nový rok nám nenabízí žádný úkol a odpovědnost, nýbrž útěchu: Jako když někoho utěšuje matka, tak vás budu těšit. Když se řekne slovo Bůh a člověk si vybaví nějaký obraz, tak je to většinou stařec na oblacích, nebo mladý muž - Ježíš Kristus, nebo miminko - Ježíšek, ale zase chlapeček. Křesťané se k Bohu modlí Otče náš. Samí muži. Jenže tady to slyšíme ještě jinak - Bůh je jako matka, která přináší útěchu.

Jak ta útěcha vypadá? Vánoční scéna nám to nabízí zvláště naopak - nově narozené děťátko Ježíš, kterému, když pláče, útěchu poskytují rodiče - Josef s Marií, pastýři, kteří za ním přicházejí, a mudrci, kteří mu nesou dary. Jenže když člověk vidí malé dítě, je to pro něj zvláštní povzbuzení a útěcha, uvědomí si, že jeho trápení a starosti mají svůj konec, protože jsou tu druzí a na světě se přes všechny starosti rodí děti a tak svět zažívá tu milost, že ho ještě čeká budoucnost.

Jaké tedy vidím v letošním hesle Jednoty bratrské poselství do příštího roku? Napadla mě hned tři:

1. Nebojte se a netrapte se přes míru, nový rok pro vás bude rokem útěchy. Bůh s vámi zamýšlí dobré a i příští rok 2016 pro vás bude i rokem radosti. Bůh vám chce být blízko jako matka malému dítěti a můžete ho potkat v druhých, kteří pro vás mají útěchu.

2. Buďte v roce 2016 sami útěchou druhým. Starostí je na světě dost a dost - a když člověk vzhlédne od těch svých a utěšuje druhé, dostává se mu tím vlastně veliké cti, že plní Boží úkol v tomto světě, že se stává Božím nástrojem.

3. Nebojte se revidovat své představy o Pánu Bohu. Vždyť jsou to jen představy. S Bohem se můžeme setkat právě v krizi a žalu, tam kde člověk podá druhému soucitnou ruku. Do nového roku 2016 vám přeji tu Boží soucitnou ruku a náruč - aby se vám jí dostalo a dokázali jste ji i nabídnout!

Mikuláš Vymětal

Hostem evangelického sboru ve Mšeně byl v neděli 28. února 2016 ředitel muzea Mladoboleslavsko z Mladé Boleslavi Luděk Beneš. Se svojí manželkou a dcerou se zúčastnili bohoslužeb a po obědě měl přednášku o duchovních osobnostech z regionu. Podstatný výtah přednášky nyní přinášíme.

Osobnosti nekatolického duchovního světa na Mladoboleslavsku

Původní Jednota bratrská:

Lukáš Pražský (kolem 1460 – 1528)

členem JB od 1482, vůdčí osobnost tzv. velké stránky – prosazoval vzdělání členů JB, zapojení do veřejné činnosti atd.; v Mladé Boleslavi od 1494 – zasloužil se o přidělení pozemků „na Karmeli“ Adamem Tovačovským z Cimburka; 1500 starší JB, později zvolen biskupem; bohatá literární činnost, od 1518 jeho spisy vydávány v bratrské tiskárně v Mladé Boleslavi

Mikuláš Klaudyán (kolem 1460 – 1522)

patrně vystudoval lékařství na univerzitě; 1504 poprvé připomínán

v Mladé Boleslavi jako lékař a lékárník; 1517 se v Norimberku učil u tiskaře Jeronýma Höltzla, kde vyryl do mědi první mapu Čech; od 1518 bratrský tiskař v Mladé Boleslavi – vytiskl zde uvedenou mapu a především řadu bratrských tisků, zejména spisů Lukáše Pražského, ale také Zákon nový či Knihu, která slove pastýř

Beneš Bavoryňský z Vlčího Pole (? – 1535)

příslušník rytířského rodu, od 1510 člen JB; 1521 vysvěcen na kněze; od 1524 majitel tvrze ve Vlčím Poli u Dolního Bousova; 1532 zvolen biskupem JB se sídlem v Mladé Boleslavi, zároveň správce zdejšího sboru; autor spisků na obranu JB a dopisů Martinu Lutherovi, v nichž vysvětluje bratrské učení

Jan Černý (Nigrinus) (kolem 1500 – 1565)

kněz JB původně se sídlem v Prostějově, později správce sborů JB v Brandýse nad Labem, Nymburce, Kolíně, Slaném a Berouně, 1553 zvolen biskupem JB se sídlem v Mladé Boleslavi, 1555-1558 se ukrýval v okolí a v Prusku, poté pobýval v MB legálně; autor zápisů o dějinách JB v letech 1547-1552 a dvou písní v Šamotulském kancionálu

Jan Augusta (1500 – 1572)

v Mladé Boleslavi od 1524 jako člen JB, 1531 správce sboru v Nových Benátkách, 1532 zvolen biskupem JB v Litomyšli, 1547 i sudím JB, po porážce povstání 1547 vězněn na Křivoklátě a v Praze, odkud se snažil ovlivňovat dění v JB, propuštěn 1565, znovu biskup a sudí JB, pro styky s luterány 1571 zbaven funkcí; autor mnoha spisů duchovního charakteru a 118 písní v Šamotulském kancionálu

Jakub Bílek (1516 – 1581)

mladoboleslavský rodák, pomocník a přítel Jana Augusty, 1544 kněz JB, zatčen a vězněn spolu s J. Augustou, po jeho boku zůstal i po propuštění, později správce bratrských sborů na Moravě; autor spisu o dějinách JB v 16. století

Jan Blahoslav (1523 – 1571)

studoval na několika německých univerzitách, 1553 v Mladé Boleslavi vysvěcen na jáhna, 1554 v Prostějově na kněze, 1557 starší JB a biskup,

1558 v Mladé Boleslavi, později v Ivančicích; auto mnoha spisů duchovního charakteru i k dějinám JB, podnítil vydání Šamotulského kancionálu a přípravu Bible kralické, přeložil Nový zákon, jeho nejdůležitější díly jsou Filipika proti misomusům (polemika s odpůrci vzdělání), Grammatika česká a Musica, to jest knížka zpěvákům náležité zprávy v sobě obsahující

Kališnická církev:

Tomáš Lipenský (po 1470 – 1522)

1507-1522 farář podobojí v Bělé pod Bezdězem; proslul sporem se správcem sboru Jednoty Bratrské Šimonem, kterého se mu podařilo vyštvať na Moravu; polemiku s ním vydal tiskem

Václav Rosa (Pressovius) (po 1490 – kolem 1560)

na kněze vysvěcen v Modeně, působil jako farář podobojí na mnoha místech, mj. 1552-1554 v Sýčíně a 1554-1556 v Nových Benátkách; často ve sporu s Jednotou bratrskou, s vrchností i s konsistoří podobojí; vydal některá svá kázání a výklady, v části z nich jsou uvedeny osobní záznamy a zprávy o veřejných událostech let 1525-1557, které vydal F. Menčík v roce 1879 jako „Zápisky kněze Václava Rosy“

Eliáš Chrudimský (? - ?)

kališnický farář v Bezně; 1611 vydal v tiskárně v Dobrovici spis Modlitby in natalem a písničky na den narození vysoce urozeného p. Henyka z Valdštejna

Zikmund Krinitus ze Stříbra (? - ?)

1602 kališnický farář v Brodcích, 1607-1611 v Dobrovici, od 1614 administrátor konsistoře podobojí; 1610 vydal v Dobrovici spis O manželství

Evangelická církev po tolerančním patentu:

Josef Arnošt Bergmann (1797 – 1877)

rodák z osady Zápudiv u Mnichova Hradiště; po absolvování semináře v Benešově a Berouně učil na gymnáziu v Litomyšli, kde zároveň studoval na filozofii; poté na bohosloveckém evangelickém semináři ve Vratislavi; 1830-1849 kazatel a učitel ve Stroužném v Českém koutku

v Kladsku; 1849 odjel do Ameriky, od 1850 pastor mezi německým emigranty v Cat Spring v Texasu; vybudoval zde malý sbor a evangelickou školu; dopisem, který byl otištěn v Moravských novinách podnítl vystěhování mnoha českých rodin do Texasu; od 1871 žil v Corsicaně u dcery; zván „otcem texaských Čechů“

Gustav Arnošt Straka (1824 – 1909)

od 1830 žil s rodiči v Kovánci, kde byl jeho otec správcem evangelického sboru; poté na studiích v Lipsku – seznámil se s M. Bakuninem a zapojil se do příprav povstání v Praze; v září 1849 zatčen, vězněn v Josefově, 1851 odsouzen k trestu smrti, který mu byl změněn na 20letý žalář; 1857 propuštěn; vystudoval bohoslovectví ve Vratislavi, od 1865 evangelický farář v Rybníkách, od 1865 do 1902 v Kovánci – zasloužil se mj. o stavbu nové fary, obnovu kostela po požáru, rozšíření hřbitova; později žil v Mladé Boleslavi a v Rybníkách

Oskar Opočenský (1877 – 1962)

bohosloví studoval v Basileji, Vídní a Halle; 1901 vysvěcen na kněze; osobní vikář v Klášteře nad Dědinou, 1907-1921 evangelický farář ve Velké Lhotě; 1921-1940 farář v Mladé Boleslavi, kde pro potřeby sboru zakoupil dům v Husově ulici; zároveň 1929-1940 učil evangelickou věrouku na gymnáziu; v důchodu žil v Mladé Boleslavi, od 1958 v Krabčicích; autor duchovních spisů – Základy náboženského života, ale také popisu mladoboleslavského sboru Jednoty bratrské (Velký sbor českých bratří, 1935); jeho Paměti zůstaly v rukopise

Novodobá Jednota bratrská:

Václav Vančura (1857 – 1952)

od 1877 řídící učitel na evangelické škole v Čermné, od 1893 v JB, 1895 kazatel v Mladé Boleslavi, ale také v Turnově a dalších místech; v Nové Pace založil a posvětil 1899 modlitebnu, v Turnově vystavěl 1900 budovu sboru, od 1921 farář JB v Mladé Boleslavi, v březnu 1946 zvolen prvním biskupem obnovené JB, ordinován v Mladé Boleslavi; redaktor a vydavatel Bratrských listů, autor spisků o misiích

Jindřich Schiller (1883 – 1955)

1916-1930 a 1943-1945 správce sboru JB v Praze, od 1945 v Mladé

Boleslavi; autor spisu Proroci. Kus dějin a Jednota bratrská, její učení a řád; překladatel Martina Luthera

Karel Reichel (1895 – 1970)

1924-1937 knihkupec a vydavatel v Praze (mj. spisy Petra Chelčického, M. Jana Husa, J. A. Komenského); poté kazatel v Potštejně; 1942-1945 vězněn za účast v protinacistickém odboji; po válce kazatel v Ústí nad Orlicí; 1956-1968 biskup JB se sídlem v Praze; na odpočinku v Diakonii v Mladé Boleslavi; autor vzpomínek na dobu věznění a spisu Ochrana, středisko světové Jednoty bratrské, vydavatel Bratrských listů

Luděk Beneš

Doporučená četba

Karel Richter: Historické drama volyňských Čechů

Nakladatelství Epoque Praha, 2015

V druhé polovině devatenáctého století opustilo svou tehdejší vlast Rakousko-Uhersko téměř 16 tisíc Čechů. Přijali pozvání ruského cara a usadili se ve Volyňské gubernii. Důvodem jejich odchodu bylo především hledání náboženské svobody. V novém domově měli pozvednout celkovou úroveň jedné z nejzaostalejších ruských oblastí.

Karel Richter je vojenský historik. V knize popisuje nyní už téměř jeden a půl století pohnutou historii volyňských Čechů, kteří zde mnohé vesnice vybudovali doslova na zelené louce. Mnoho významných osobností z této české komunity také stálo u samého zrodu prvního a druhého československého odboje v zahraničí.

Autor mnoho volyňských Čechů osobně dobře znal a mohl tak působivě podat jejich svědectví

Vlasta Čiháková Noshiro: Mitsuko

Vydalo Nakladatelství JOTA Brno, 2015

Zatímco v Japonsku je Mitsuko známou osobností, u nás se o ní ví jen málo.

Bylo jí pouhých 17 let, když v roce 1871 potkala hraběte Heinricha Coudenhove-Kalergi, který byl odvelen do Japonska jako c. a k. velvyslanec. Hrabě Heinrich mladou dívku zaměstnal jako hospodyně. Mitsuko byla dcera tokijského starožitníka. Byla vzdělaná, několik let strávila ve škole pro gejši. Hraběte okouzila a tak se stalo, že se s Japonkou oženil. Svou ženu a děti přivezl do Čech na poběžovické panství. Mitsuko se podle všeho v Čechách cítila vykořeněná a po Japonsku se jí stýskalo, i když na svém postavení rakouské hraběnky si velmi zakládala.

Za zmínku také stojí její druhorozený syn Richard. Byl u zrodu panevropské myšlenky a na jeho vizích je v podstatě založena dnešní Evropská unie.

Vlasta Čiháková Noshiro uvádí na pravou míru řadu mýtů, kterými je Japončin život opředen. Mnoho let strávila pátráním po skutečných osudech Mitsuko.

Echo Heronová: Poledne u Tiffanyho

Vydalo Nakladatelství Metafora Praha, 2016

Právě vydaný životopisný román se odehrává na přelomu devatenáctého a dvacátého století. Autorka vychází z nedávno objeveného souboru starých dopisů, který šokoval celý umělecký svět. Nález třinácti set třiatřiceti dopisů Clary Wolcottové, napsaných v letech 1853 – 1930, adresovaných své matce a sestřím, ukrývá neobyčejné tajemství, ze kterého vyplývá, že autorem slavných Tiffanyho lamp, mnoha vitráží a mozaik není Louise Tiffany, jak byl doposud celý svět přesvědčen, ale mladá designérka Clara Wolcottová, která byla u slavného Louise Tyffanyho zaměstnaná.

Katherine Pacolová: Trilogie Muchachas 1, Muchachas 2 a Muchachas 3

Vydalo Nakladatelství JOTA Brno, 2016

Ústředním tématem trilogie je domácí násilí. Hlavní hrdinka touží žít normálním životem a vymanit se ze stínu svého tyranského otce. Jde

to ale těžko. Otec je totiž obecní hrdina a na malém městě není lehké se mu vyhýbat. Navíc jí stále tíží starost o matku, která se od svého manžela nedokáže odpoutat.

Autorka ve své knize dokázala věrohodně popsat, jak se vůbec žena může do takové situace dostat a jaký má domácí násilí dopad na psychiku jednotlivých aktérů.

Francouzská spisovatelka Katherine Pancolová se českým čtenářům představila už celou řadou titulů. Často bývá přirovnávána k další u nás překládané spisovatelce Anně Gavalda.

Možná už jste četli předešlou trilogii K. Pancolové Žluté oči krokodýlů, Pomalý valčík želviček a Veverky v Central parku bývají v pondělí smutné.

Tyto tři díly jsou inspirované autorčiným vlastním životem. Vypráví v nich příběh pařížské rodiny, jejíž život naruší odchod otce za milenkou. Jeho opuštěná, plachá a zakomplexovaná žena se najednou sama musí postarat o dospívající dcery, uživit rodinu a splatit dluhy, které její manžel zanechal.

Jan Bauer: Karel IV. Císař a král

Vydalo Nakladatelství Brána Praha, 2016

O tomto středověkém panovníkovi už bylo napsáno mnoho knih. Novinář a spisovatel Jan Bauer vydal tento spíše populární životopis k 700. výročí jeho narození. Autor vykreslil postavu Karla IV. objektivně a střízlivě, vyzdvihl jeho přednosti, zmínil nedostatky a čtivou formou přiblížil čtenáři dobu, ve které tento podivuhodný panovník žil.

Součástí knihy je také výběr pověstí, v nichž Karel IV. figuruje. Publikace je opatřena „Malou encyklopedií osobností doby Karla IV.“ a „Chronologickými událostmi života Karla IV.“

Alena Mašálková

Velikonoční sborové listy, zpravodaj FS ČCE Mšeno. Březen 2016. Připravili MŠ,LS,MV.

Krátce

V neděli 10. ledna 2016 kázala při bohoslužbách v mšenském evangelickém kostele seniorátní kazatelka Poděbradského seniorátu Miloslava Hofmanová – viz fotografie na následující straně.

xxx

Setkání nad biblí na téma Obnova smlouvy s Hospodinem podle oddílu biblické knihy Jozue 24,1-15 se konalo za hojně účasti v pátek 22. ledna 2016 od 18 hod. na evangelické faře ve Mšeně.

xxx

Farář mšenského evangelického sboru Michal Šimek po úvodním slově promítl v úterý 2. února 2016 zájemcům z řad obyvatel Domova seniorů dokument Kristýny Vlachové Poselství Jana Palacha. Poté vždy po dvou týdnech pokračoval v promítání filmu Hořící keř od polské režisérky Agnieszky Holland o upálení Jana Palacha a počátcích normalizace v Československu.

xxx

Vzhledem k tomu, že se rozbilo harmonium v modlitebně, zakoupil evangelický sbor elektrofonické varhany Yamaha s třípedálem v hodnotě 20800,- Kč. Ještě před zakoupením byla vyhlášena sbírka. Tyto varhany budou sloužit i při koncertech pro veřejnost.

xxx

Výroční sborové shromáždění mšenského evangelického sboru se konalo v neděli 6. března 2016. Bližší informace přineseme v dalším vydání Sborových listů

xxx

Koncert mladoboleslavského souboru Gospel Voices s uskuteční v evangelickém kostele ve Mšeně v sobotu 16. dubna 2016 od 18 hod.

xxx

K dnes již tradiční akci Noc kostelů se letos opět připojí i mšenský evangelický sbor. Uskuteční se v pátek 10. června 2016. Při přípravě programu pořadatelé spolupracují například se mšenským pěveckým sborem Intermezzo nebo s místním Rodinným centrem.

Michal Šimek

Kázání Miloslavy Hofmanové ve Mšeně

K prorokům na dálku věků

1.Samuelova 3,1: „*Mládeneček pak Samuel přisluhoval Hospodinu při Eli, a řeč Hospodinova byla vzácná v těch dnech, aniž bývalo vidění zjevného.*“

Co říká tato malá poznámka z knihy Samuelovy? Že to nebylo nic divného, a to ani v dobách, kdy dotazování na vůli Boží bylo běžnou praxí před každým trochu důležitějším rozhodnutím? Jsou prostě období na Boží vstupy chudá. Ale proč? To se tu neříká. A co to říká nám (teologicky)? Že Duch (Boží) je suverén a není poután žádnou povinností pomáhat člověku. Dobrá, ale co my s tím? Má nás uklidnit, že Duch, až bude chtít, mluvit začne? Jistě. Jak ale poznáme, že už začal, abychom to mohli počítat? Nebo je to tak, že Duch mluví stále a ke všem, ale jen někdo (ten, „kdo má uši k slyšení“) slyší? I v případě, že je tomu tak, co slyší ti „slyšící“? Je v tom nějaká jednotná či sjednocující idea či poselství Ducha? Je patrná kontinuita Ducha? Nebo to tam vkládáme my?

Takových otázek si můžeme klást mnoho, hledat konsekvence, odhalovat nelogičnosti, ale je jasné, že jsou to naše myšlenky (lépe: myšlení o našich myšlenkách), náš myšlenkový přístup, kterého se nemůžeme jen tak vzdát a které je velmi vzdálené myšlení starozákonních proroků. A to nejen myšlení, ale i životu.

Víme, že fenomén proroků není izraelský vynález, existoval už před tím a v jiných kulturách. Když si přečteme obsáhlé heslo Prorok v Novotného Biblickém slovníku, zjistíme, že téměř úplně sedí na proroce Muhammada. Neměli bychom snad studovat právě jeho, který toho po sobě zanechal zdaleka nejvíce? V jeho době však už církev měla za sebou stěžejní koncily, proroctví (v církvi) dávno utichlo, ariáni byli vyloučeni (trojiční dogma kodifikováno) a myšlení se vydalo na cestu domýšlení křesťanské zvěsti pomocí myšlenkového aparátu převzatého z řecké filosofie.

Přes nesporné výhody (jako je schopnost myšlení z distance tj. schopností odstoupit svým myšlením od myšleného a opět se k němu vrátit v novém přístupu), trpělo křesťanské a namnoze evropské myšlení svým soustředěním na to, co je neměnné, neproměnné popř. stále se opakující jak východ a západ slunce. Tím je silně podceňována dějovost, příběhovost a vůbec změna, a tím je zároveň nedbáno na čas, který se vždy a ke každé události váže.

Jenže právě u starozákonních proroků je čas a událost tím podstatným, co se děje resp. událo. Sám příběh Samuelův je toho příkladem. Na události přechodu od doby soudců k centralizaci moci a kultu v království, která je jedinečná a neopakovatelná, sledujeme zápas Samuelův, který netvoří žádný vzorec chování ani pro vždy platný výrok, jen vnitřní vědomí prorokovo, že to co je, být nemá (třebaže si to přeje všechen lid i král), zatímco to, co být má, zůstává otázkou budoucnosti. V tom můžeme sledovat kontinuitu Ducha i v dějinách.

Ve svých nejlepších představitelích pak proroci odhalili fenomén, který se v jiných náboženstvích nevyskytuje, a sice falešnou zbožnost. To je když formálně vše funguje podle zákona Mojžíšova, ale ve skutečnosti je to přímo proti Bohu Izraele, Hospodinu.

Stejnou zkušenost měl i Ježíš a v mnohém podobný je i jeho zápas.

Jan Kozlík

Vyšlo v Křesťanské revue 1/2016

Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. (Jan 3,16)

Zveme všechny, kdo chtějí slyšet radostnou zvěst o vzkříšení našeho Pána Ježíše Krista, na **velikonoční sborová shromáždění**:

Velký pátek **25. března** **17:00**

Hod Boží - Velikonoční neděle **27. března** **10:00**
(s vysluhováním Večeře Páně)

Sborové listy na internetu

Sborové listy si můžete také stáhnout na www.msenocce.wbs.cz.
Najdete tam navíc článek Jana Kozlíka „K prorokům na dálku věků“.

Sbírka na elektrofonické varhany

Od února probíhá ve sboru sbírka na úhradu nových elektrofonických varhan. Ty byly zakoupeny jako náhrada za původní harmonium, které přestalo sloužit. Je třeba vybrat 20.800 Kč, zatím se podařilo shromáždit zhruba polovinu této částky. Obracíme se na členy sboru, příznivce sboru i na veřejnost – uvítáme jakýkoli příspěvek. Přispět můžete osobně v kostele u bratra kurátora L. Skopce nebo sestry I. Pavelkové nebo platbou na účet sboru č. 174987837/0300. Děkujeme!

Farní sbor Českobratrské církve evangelické ve Mšeně u Mělníka.

Farář Mgr. Michal Šimek, bytem v Kosmonosích,
tel.: 608 718 898, e-mail: majkl.simek@seznam.cz.

Webové stránky sboru: www.msenocce.wbs.cz

Bohoslužby se konají každou neděli v 10 hodin.